

проведення внутрішнього аудиту.

Причинами відхилень між даними аналітичного й синтетичного обліку рахунка 66 «Розрахунки за виплатами працівникам» можуть бути перекручення даних внаслідок зловживань (завуалювання видатку грошей шляхом вилучення з фонду споживання різних виплат і утримань); неповне утримання авансів; повторне списання грошових документів з віднесенням виплат за ними в дебет рахунка 66 «Розрахунки за виплатами працівникам»; зменшення дебіторської заборгованості або збільшення кредиторської заборгованості під час перенесення сальдо з однієї розрахункової відомості до іншої [1,с.24].

Після перевірки правильності нарахувань, з'ясовується правильність проведених утримань. Насамперед перевіряють правильність визначення податку на доходи фізичних осіб на загальну суму оплати праці.

Таким чином, зважаючи на специфіку роботи підприємств та важливе місце заробітної плати в системі соціально-трудоких відносин здійснення аудиту розрахунків з оплати праці є важливим і необхідним процесом.

Література

1. Вітвицька Н.В. Контроль і ревізія розрахунків з оплати праці [Текст]: Навч. посіб. / Н.В. Вітвицька. – К.: Знання, 2009 – 244 с
2. Жогова О.Б. Аудит розрахунків з оплати праці [Текст] / О.Б. Жогова // Незалежний аудитор. – 2013. – № 7 (18). – С. 10-15

УДК 657.1:658.2

Чернецька А.О. студентка, Бунда О.М., к.е.н, доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ СУБ'ЄКТА ГОСПОДАРЮВАННЯ

Основні засоби - матеріальні активи, які підприємство/установа утримує з метою використання їх у процесі виробництва/діяльності або постачання

товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання яких більше одного року [1].

Рахунок 10 «Основні засоби» призначено для обліку й узагальнення інформації про наявність та рух власних або отриманих на умовах фінансової оренди об'єктів і орендованих цілісних майнових комплексів, які віднесені до складу основних засобів, а також об'єктів інвестиційної нерухомості.

Методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про основні засоби визначені в П(С)БО 7 «Основні засоби» [2].

Окрім того, тут варто згадати ще одну умову для визнання в бухгалтерському обліку основних засобів, а саме - підконтрольність. Активи - це ресурси, контрольовані підприємством у результаті минулих подій, використання котрих, як очікується, призведе до отримання економічних вигід у майбутньому.

Положенням бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» встановлено класифікацію основних засобів за такими групами:

1. Земельні ділянки.
2. Капітальні вкладення на поліпшення земель.
3. Будинки, споруди та передавальні пристрої.
4. Машини та обладнання.
5. Транспортні засоби.
6. Інструменти, прилади, інвентар (меблі).
7. Робоча і продуктивна худоба.
8. Багаторічні насадження.
9. Інші основні засоби [2].

Податкова класифікація об'єктів основних засобів максимально наближена до їх класифікації в бухгалтерському обліку. Так, відповідно до п.п. 138.3.3 Податкового Кодексу України основні засоби та інші необоротні матеріальні активи класифікуються за 16 групами. А всередині кожної із цих груп ведеться пооб'єктний облік матеріальних цінностей.

Враховуючи це, для класифікації основних засобів потрібно орієнтуватися передусім на П(С)БО 7 та Податковий Кодекс України, а також профільні нормативні акти, а різного роду класифікатори слід застосовувати як загальний орієнтир за умови, що їх положення не суперечать чинному законодавству .

В Україні нині існує кілька чинних класифікацій основних засобів, що безумовно, призводить до розбіжностей у податковій та бухгалтерській звітності [3].

Класифікації нематеріальних активів в Україні бракує, однак види та характеристики нематеріальних активів визначено П(С)БО 8 «Нематеріальні активи» та «Порядком оцінки нематеріальних активів», що його затверджено спільним наказом Фонду державного майна України та Державного комітету з питань науки та технологій.

Вивчення теоретичних положень, опублікованих праць вітчизняних і зарубіжних вчених, практики діяльності підприємств свідчить, що облік основних засобів в останній час дещо ускладнився, а ряд питань негативно впливають на процес управління виробництвом, знижуючи ефективність використання основних засобів.

До кола таких проблемних питань можна віднести різні підходи до термінології та визначення сутності основних засобів у бухгалтерському обліку й системі оподаткування, принципи оцінки основних засобів, питання вдосконалення системи амортизації, підвищення інформативності первинних документів з обліку основних засобів, а також аналізу ефективності використання основних засобів і можливості її прогнозування.

Отже, всі існуючі етапи експлуатації основних засобів, що оформлені відповідними документами, підлягають відображенню у бухгалтерському обліку, де проводиться їх узагальнення в синтетичних регістрах.

Література

1. Лазаренко О. В. Організаційні аспекти аналізу основних засобів на підприємстві / О. В. Лазаренко, О. М. Бунда // Тези доповідей XV

Всеукраїнської наукової конференції молодих учених та студентів «Наукові розробки молоді на сучасному». Т. 3: Секція «Економічні та соціально-політичні проблеми активізації інноваційної діяльності підприємств України». Секція «Міжнародні та національні стандарти в сфері технологій та дизайну» [Текст] : 28-29 квітня 2016 р. — К. : КНУТД, 2016. — С. 44.

2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» Затверджено наказом Мініфіну України від 27.04.2000 р. № 9 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.visnuk.com.ua/ru/publication/100009262-pbo-7-osnovni-zasobi>

3. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів, затверджені наказом Міністерства фінансів України від 30 вересня 2003 р. № 561.

УДК 657.1

Фесенко А.А., студентка, Радіонова Н.Й., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

КЛАСИФІКАЦІЯ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА

Активи підприємства – це засоби господарюючого суб'єкта, які потрібні для його функціонування у різних формах діяльності з метою отримання прибутку. Активи – ресурси, контрольовані підприємством у результаті минулих подій, використання яких, як очікується, приведе до надходження економічних вигід у майбутньому. У загальному вигляді під ресурсами підприємства мають на увазі грошові кошти, цінності, запаси, можливості, джерела коштів, доходів. Іншими словами, ресурсами підприємства є необоротні й оборотні активи, що перебувають на балансі і можуть забезпечити досягнення передбачуваних підприємством цілей. Вирішальне значення для визнання ресурсів активами має не факт перебування їх на балансі, а рух коштів